

תפלת מנוחה נכנס מאוחר מהרג'il 3:40.

תפילת מעריב נכנס בשעה 7:00 הכהל נגן נגנו לכתהילה אויבער בעניזו של השלח ר' שלמה שי קונגין. כי'ק אידיש עודד בידו את הנגנו, ולאחר אמר שיחה שארכא כ25 דקות.

שיחת אויר ליג'ג תשרי יום ההילולא של כי'ק אדמוני'ר מהר'ש נ"ע:

ידוע פתגט החסידים בוגע להצעץ ואדמוני'ר מהר'ש, אשר — אחד באחד יגשו שעניהם נסתלקו ביג'ג בחודש, הצעץ ביג'ג ניסן, והמהיר'ש ביג'ג תשרי.

ונהנה ידוע שניסן קשור עם עברות הצדיקים, ותשרי עם עברות התשובה, יש לקשר זאת עם עברותנו של אדמוני'ר מהר'ש, שע"פ הידוע מכבי'כ סייפורים, היתה בעשית בעית. וכמרומז בשמו "שומאל". שהוא שמו של שומאל הנביה. שנקרה כן ע"ש הי"ש אלתיתו לה"ה דהינו שהי' כל כלו מסור לקביה וזהו גם עבדתו של בעית במיום. ורואים זאת גם בחידוש המיר'ש באמרות המשכדים בחסידות. שאינם מוגבלים דוקא על פרשת השבעו וכו', — עבודות הצדיקים בסדר מסווד. אלא ע"ד בעית — למעלה מהגבלה כו'.

הרבי שליט'א סייר בקשר לזה, על סיום "המשך" יוכחה הגדולי', שאז קרא אדמוני'ר מהר'ש לאדנו'ע, חכמיו לחדרו ונעל הדלת, וערכו כען סיום' על המשך, אמרו לחיים והתקיים בinyan פארביינגען.

הרבי שליט'א, סיום בברכה "וחקינו רוננו שוכני עפר". כל הנשיאים, כל

א' עט צאן מרעיותו. ובפרט הצעץ ואדמוני'ר מהר'ש, שאחד באחד ימוש בנאולה האמיתית והשלימת.

בסיום חשicha חילק כי'ק אידיש טרועל Doler א' לצדקת לאנשים נשים וטף. כשהעבר הרוב דוד שי חי'ן אמור לו כי'ק אידיש גיט' א' שמייכעלע פון'ס. כי'ק אידיש יכל ובכתה. עשה לו כי'ק אידיש בתנועה של תמהה בידו על כך שהחוא בוכה. בסיום החלוקת יצא כשמעודד את

חשורתו. בדרך היגיעו כמה נשים של א' קיבלו — כי'ק אידיש נתנו להם שטרות לצדקת ואחר נכנס לחדרו.

יום שני יי'א תשרי, כי'ק אידיש נכנס לתפלת שחרית מס' 10. מותאים למשיכ' בהלכה שלמחורת יהוכ'פ' משכינים לביהכנ'ס. כי'ק אידיש נכנס כשhoa לבוש בז'יזידנס" [סיטרוטוק משן].

בדרכו חוזה מתפללה, בירך נוסעים בנסעה טוביה וויס-טוב שמלה. כי'ק נסע היום לאוהל ולפנ' שנכנס למכונית חילק צדקה לילדים. חז'ר מהאהול בשעה 7:50: לערך ולאחר כ-10 دق' נכנסת לתפלות. בשעת התפללה ייל' קטן יומם אמר קדיש. כי'ק אידיש הביט בו מספר פעמים בשעה שעמור את הקדיש. בסיט'יא באמירת שיחה שארכא כרב עשרה של חלוקה פנה כי'ק אידיש למזכיר שעמד לידיו ושאלו מה פלוני [ונקט בשמו] רצח לפני כן. המזכיר מיד שלח לקרווא לו [חללה כבר הי' ביבתו] וכשהגעה נש שוב ואמר לכי'ק אידיש שרוצה עד אי' נסף עבורו. כי'ק

שיחת יום שלישי יי'א תשרי: בשיחת החטעכ' כי'ק אידיש בעיקר על גודל השמחה שצ'יל' כתע מכון' שמנצאים בימי רצון מיוחדים, וקיים זאת מדבר בוגע לברכות השבעו שכול' לשיעור הימומי בפרשיות השבעו יוסף, שהם ברכות נעלות במילוי (ואגב כד, הורה למדוד את השיעור היומי בחעמeka ועיוון — נס אלו שהספקו למדוד את השיעור). לקראות סיום השיחה, הזכיר שכעת נמצאים אנו לפנ' יי'ג תשרי יום החילולא של אדמוני'ר מהר'ש, וסייר על הדמינו שהי' בין אדמוני'ר מהר'ש לבי' הרביה רהי'יך נ"ע — כהסיף זאת בכח כי'ק אידיש, וחבci חנק את קולו.

בין הדברים הזולר כי'ק אידיש שכבר ארעו ניסים, אלא שלא תמיד ראים א'ותם — אין בעל הנס מכיר בניסו. אבל הניסים הם קיימים כבר.

*
בסיום חשicha חילק שטר א' לצדקת לאנשים נשים וטף. בסיום החלוקת יוגש הצלם ר' לוי'ע שי פרידין ומסר וכי'ק אידיש מעטפה ובה תМОנות של כי'ק ה"נייל" [שכ' כי'ק אידיש הוורה לו כניל' שעישה מהטבע צילום]. הרבי הכניס את המעטפה לסידורו. ונכנס לחדרו כשמעודד את שיריה.

יום רביעי יי'ב תשרי: כי'ק אידיש שליט'א נכנס גם הימים לתפilo בושם בסיטרוטוק משן. לאחר התפללה בירך נוסעים בנסעה טוביה וויס-טוב שמה.

כ"ק אידיש, חילק לאנשים נשים וטף ולכ'יא אמר "א זיס יאר" או "האָב א זיס יאר".

החולקה נמשכה משעה 45: עד השעה 1:25 [כארבע וחצי שעות']. במשך החולקה עברו לכבול למלعلا מתשעת אלף' חמיש מאות אנשים נשים וטף. להרבה שביקשו עוד אי' נסף עברו מישחו אחר נתן להם כי'ק אידיש.

באמצע החלוקת ניגש אי' תושב השכווה, ורצה לבקש עבור קרובו, אלא שהתלבט האם לומר ולבקש מהרבי שליט'א, ולפועל כشنשגב לבוש, מלמל משחו בשקט, כי'ק אידיש החלקה ללא התייחסות מיוחדת, ולאחר חחצ'י שעה של חלוקה פנה כי'ק אידיש למזכיר שרעטן רצח לפנ' כן. המזכיר מיד שלח לקרווא לו [חללה כבר הי' ביבתו] וכשהגעה נש שוב ואמר לכי'ק אידיש שרוצה עד אי' נסף עבורו. כי'ק

במשך החלוקת עברה הגי' און פולארד. כי'ק אידיש ברכה "שתנצל בכל עניינה". לאחר כמה שעות של חלוקה עבר הר' י. העטל שי', ואמר לכי'ק אידיש שזה יותר מדי זמו... והרביה צרך לטעום משחו. כי'ק אידיש ענה לו: "מארכן ועל איך מישב זיין אין דעת".

בסיום החלוקת יצא כי'ק אידיש במאור פנים מיוחד, ועודד את שירת הקהל בחזקה בתנועות ידו חק'. בדרכו נעדן והבט על מעטפת "פדיון כפירות" שהיתה על הריצפה. מיד הזדרזו להרים אותה. והרביה המשיך וכונס לחדרו.

יומ שישי ? תשרי:

כ"ק אידיש נכנס היום לתפלות שחרית מאוחר מהריגיל. בשעה 10:40. לפנ' שנכנס למלעת דבר הרה'ג שמחה עלברג שליט'א עם כי'ק אדמוני'ר שליט'א וביקש ברכחה עבור מישחו.

לקראת שבת יצא מאמר מוגה נסף, קוונטס "שבת שובה" — מוצאי יהוכ'פ' והוא דיה' שובה ישראל וגוי. שנאמר בפרשיות האיזינו שבת שובה תשלי'ז. נאמר זיה' הוא המשך למאמר שיצא לקראת זיה' וכון את המכובב כליל' שיצא לקראת זיה' ואיו תשרי. וטר על דולר א' לצדקת —

ש' כי'ק האיזינו שבת שובה:
כי'ק אדמוני'ר שליט'א נכנס להתוועדות בשעה 1:30 לערך. כההרי' ב. יוניק שי

אהחה"צ הורה כי'ק אידיש להדפסים מאמר חדש של הצ'יצ' שעדין לא נדפס[!] שוויין מכתב כליל' באוטו מס' 100 עותקים, וכן חולקה.

היום אהחה"צ נערך כינוס של התמיינים בככל שנה. באיגנו והנהיתו של הרוב יקוטיאל שי' ראנ. מהנהלת ישיבת תומ"ל המרכזית השתתפו בכינוס מאות רבוות של תלמידי התמיינים. הכינוס נערך ברוב פאר והדר.

בשוחר מהאוחל, לאחר מס' דקות נכנס כי'ק אידיש לתפלת מנחה, ו עבר לפני העמוד. בסיום התפילה, עלה כי'ק אידיש לבימה, וא' מאניש נגע לעמוד לתפלת ערבית ומיד לאחר תפלת ערבית אמר כי'ק אידיש שיחה.

שיחת יום חמישי מוצאי זאי' תשרי: השיחת שארכה כחצ'י שעה — נאמרה בסגנון מיוחד ושונה מעט מהריגיל, והרביה שליט'א סייר שלושה סייפורים מענינים המעידים על גודל מסירות פטרתה של כל הימים מתעלמים כל מעשיה ועובדתה שעבדה במשך ימי חייה בעוה"ז. (ואגב בכל אי' מהסיפורים האל' שנאמר כבר ע"י כי'ק אידיש בהזדמנויות שונות — נספו הפעם פרטים חדשים).

במשך השיחת הזכיר את הר'ית של השם "חנן" חלה, נדה והדלקת הנר, שהם שלשת המצוות המוטלות על הנשים במיוחד, והוספ', שעל כי'ק אידיש מוטל לקבל במיוחד, והוספ', שהן כפירות החלטות טובות באופן ניסי' לגבי מה שהי' עד עכשו — מותאים לשנה זו שתהא שנת ניסים.

*
בסיום השיחת הזכיר את הר'ית של השם דברים: כי'ק קיבל מידיו חקי' מעתפת ייד' חומה שבתוכה הי' עוגת "עלקאה", המאמר החדש של אדמוני'ר הצ'יצ' דיה' ושאבתם מים בשווין" ב"כרכ'ה חגיינט" שיצא כת לאור בעופס הרראשונה מכתבי זיה' וזה הוא המשך למאמר שיצא לקראת זיה' כי'ק הי' בתוך המעטפה. [במשך הימים הכינוי מס' ברוחים את המעתפות הניל', עשרת אלפיים מעטפות].

בסיום השיחה השנייה, ניגנו את ההניגון "לכתילה אריבער". וכ"ק אד"ש עזרד את הניגן בתנועות ראשו. והקהל ניגן את התנועה הידועה מספר פעמים בעידוחו של כ"ק אד"ש.

שיטה ג: בשיחה זו הזמין כי'ק אד'יש את על' השכניםו את קנקני המשקה, שיילו יוכיריו על הפעולות הטובות שעשוים, עיפוי' הידעו שמצוה לפרסם עשו' מצו'. כמו'יך עורר לעשות התונועיות בכל יום עד חג הסוכות (מלבד ביום'כ'פ' שאז יש את החתונות הנדרשה בין הקב'יה ובבנ'י). וכמו'יך עורר להתחילה בהכנות לשמחת בית השואבה.

בסיום השיעחה החלה חלוקת המשקה
הרבי מזג מהקנקנים לתוך כוסו, ואח"כ
מזג מהקנקן "לחימס" לכ"א. וכ"א
הכריז אודות עיני. בסיום החלקה
התחל כי'ק א"ש לנו כרגע י"ה ויריקות
לכם ברכה גו". אח"כ הזכיר אודות
ברכה אחרונה.

לאחר תפלת מנוחה הכרזין הנכאי בשבועה 30: 5. תתקיים התוגudeות חסידית ב-770 בעפ' דברי כי'יך אד"ש בתוגudeות). בשעת ההכרזה ח' י' נזכר קורת רוח על פניו ה'ק' של כי'יך אדמורי שליט'א. ואכן בשעה 30: 5. החתקי'ימה התוגudeות חסידים. במלכלה חרוז הר' יואל כהן על א' הינקדות של התוגudeות. ואח' כי'יך המושבון לוי' גיגי'ו'ם יונברג זאנטן.

בעיפוי בככל שבת קודש.
במושאי ש"ק התקיימה חתונת
חסידות וחגיגת סיום "הילחנה" ברגמן'יס
בבנין של תפארת זקנים לויין'ץ שנמשכה
לזמן הלילה...
יום ראשון ערב יום הכפורים:
בבוקר החסכים עשו חת' ואניש כפרות,
ולאחר מכן הרבה מיהרו לתפוס מקום
כך לראות את מה' כפרות' של הרב
שליט'יא בהצ'ר האחורי של 770.

הוכיח את הocus של כי א"ש לקידוש
הורה לע רבי. שימוזו הוא [חפעם]
מהתקבוק הקטן לכוסו. [בכל הפעמים
מوزג הרבי בעצמו מהתקבוק הקטן
אומרים שזה יין שנשאר מ"כוס של
ברכה] ואחריך הרב יוניק ממלא את כוס
הקידוש מהנקנו הגדול.

שיזהו, ג' העפסוק "זרשו הוּי בהמצאו
קרואתו ביהות קרוב" דורשים חז"ל אלו
עשרה ימים שבין ר' יהו ליום החפורים.
יש לנו לומר שהחומרת ר' יהו ויוחכ"פ אינה
התקיים לשם סימן בעلمא כדי שנדע על איזה
מימים מדובר. אלא שהחומרת של ימים
(ר' יהו ויוחכ"פ) שבמהותם מתבטה בגלוי
הקשר בין בניו לקבביה (וימים אלו
המשפיעים גם על שאר עשייתו) — מוסיף
היאור על הקירוב המינוח של הקבביה.
בעשייתך

רובי ביאר את הניל' בהרחה ותיק כי כך קייר את הניל' לפרשת השבע האזינו ולשם השבת (שבת תשובה), לתאריך היום (ח' תשרי). שכולם מווים את הקשר בין הקב"ה לבניי.

בסיום שיחה זו ניגן הקהל ניגון
שםתו, וכייק אד"ש הניף את ידו חקי'
בעיקר לעבר א' הילדיים.

בשיחה השנוי — שהייתה מיחודה —
ייראות את המנהג לקבל "לעקה"
בעיווחכ'פ'. שהוא כדי לבטל גזירות
לכארורה הר'יז היפך הבקשה שאומרים
ברברכת' המזון, "ווען אל תצריכנו"
הביבאדור בזה, שנוטן הילעקה" מכיוון
שעשה זה בשילוחות של הקב"ה וישלוחו
של אדם כמותו". ובפרט כשהשליח בטל
לגמרי לה, הר' נתינט הילעקה". היא
מהתקביה עצמו! (זאת, בדעתו, לא יתאפשר
בזמן הסביר מדויע חילק (במושאי) ז
יעשר) יחד עם עוגת הילעקה" גם מאמר
הodash של הצ"ע. שזו מוסד על הפסוק
ככני, רק לחיך טוב נתית לכט". שבמילוי
ילכך" שבספק נזה, מתכוונים לתורה,
בתורה נופת פמיור התורתו.
בנוסח לתמ"ל הסביר הרבבי מדויע נטען
את הילעקה" והמאמר וזהו לצדקה
הירושם, צדקתו" לבאו"א, גם לקטנים,
הברושים, הבוים וכו' מזו שבספר
הביתה

ונעלת, ונגילה את פניו הקי', ועודד עוד במס' פעמים בידו וחזר למקוםו, ואז

אחרי. תקיעת גדרה ווועקט "לשנה בא בהירשולים" והקדיש, החלו באםירות מהילען שלאחרי נעלעה. וכ"ק אד"ש שבביט בשגבור את הארכון הקחש, פנוי מעריב. החזיא כ"ק אד"ש את מספנות מהסטענדר ולבעו. ולאחר תפילה ערביב והבדלה כולל ברכה אחרונה פנה לרובי לעבר הקחל וביריך בקהל רם י"א ט יו"ט" ותקחל ענה בקהל לאחריו. וכן חזר ג"פ, והקחל אחריו. ומיד לאחר מכן החל כ"ק אד"ש בניגון ההקפות אבינו זיל תורה כדי שמניף את ידו החק' לבן המשיך להניף את ידו בדרכו עד ונכנס לחדרו.

כ"ק אד"ש עלה למפטיר זונה, וכשניגש לעלות למפטיר, החזיא את המאמר הניל מסידורו והזכיר למחוזר. וכך חלך עם המחויזר למפטיר בשעת המפטיר עיינו ה' היו מכושות בטלית. כשהזר למפטיר והגעה קרוב לארון הקודש וצחה לעת בפרוכת אבל מרוב הדוחק הפרוכת היתה מותת קצר ממוקמה. והיתה בריחוק קצר כי"ק אד"ש לח בידו את כף הטלית ורצה לנגע כף בפרוכת, ומיד אי מהות הקרב את הפרוכת וכי"ק אד"ש נגע בה בידו.

הפעם ב"אבינו מלכנו" שבסיסו נעהlia שר רך פעם אי בלבד ולא כבשנים קדומות שכ"ק אד"ש סימן לחוזר עי"ז

לקרואת סיום תפילה נעילה — 770 —
כל ה' שרו באוירת מתח עצומה
לקראת המארש. ככלים כבר הפסו מקומות
ועמדות תצפית לראות את ה' ימאותו.
זעקה "שמע ישראל" מפי אלף
המתפללים, וזעקה "ה' הוא האלוקים"⁷
פעמים. חזקה עמוק בלב כל א'. ומיד
בסיום חצי הקדש החל הקתקל, שואג את
"מארש נפולין" ומוכחה לרגע שבוכיק
אד"ש עלה על המדריגות. המיעודות
לכך, כשותנות העינים של אלף
המתפללים מביטים לעבר כי'ק אד"ש
שמעוזד קלות בתנועת ידו הימנית על
הסתענדר ופניו הק' אל הכותל.
לאחרי דקה של שירה אידורה, פנה כי'ק
אד"ש לעבר המדריגות, ועם כל עליית
מדרגה גוברת השירה, כי'ק אד"ש עמד
מלא קומו על המדרגה האחורונה, מוגלה
את פניו מהטלית ופניו אדמות
וזהרות באור יקרים, בידי האחת איזו
במעקה של המדרגות והחל מניף את ידו
הימנית בתנועות חזקות ונומדות,
והשירה גוברת ביתר שאת, וכי'ק אד"ש
משליך פניו את ידו מסתובב לכל
הכיוונים ולפעמו מניף את שדי ידו
יחד, ואחיה המשיך להניף בידי הימנית
ומנברר את המהירות והקהל מבכיר את
השירה יותר ויותר. כך זה נשעך דקה
ויתר, ומדי לאחר מכן כיסה כי'ק אד"ש
את פניו הק' לנMRI בטלית ואוחז בחזקה
את שני כנפות הטלית בידו השמאלית,
וחחל להנגן את ידו הימנית בתנועות
סיבוביות למורי בכל כוון, והקהל גיאז
תדברו אשופחים לאברה מושך גוון-

לביחמדייר למטהה **"שהי"** מלא עד אפס מקומות] לתפילהת כל נdry, כשהגענו לסתענדר, החל **"כ"ק אד"ש** באמירת התהילים שאמרם לפוי **"כל נdry"**, וכשיים ניגש **כ"ק אד"ש** למטהה קיביל סית' קטו. וכן חבריו הבד"ץ החזיקו סית' החולקה, בסיום החל בהפילהת כל נdry. **כ"ק אד"ש** נשאר למשה עד שהיכניסו את ספרי התורה וסגרו את ארון הקודש. ואחיך חז'ר למקומו.

בקטעים שהקהל שר בתפילה ערד בתנועות ידו על הסטענדר. בסיטים התפילה התיעש **כ"ק אד"ש** לאמירת התהילים, החזו סיים את שליטיא לאמרת התהילים, אולם **כ"ק אד"ש** הי' כל התהילים, ואולם **כ"ק אד"ש** הי' עדין באמצעות אמרת התהילים והחל לחדרו כשברכו השתכל על הקהל שעמד בדרכו.

יום הפורים: **כ"ק אד"ש** נכנס לתפילה שחרית בשעה 10:30. כשהסידור בידו וכן המחויז החדש שבתוכו הסידור [במישך הימים האלן] נמצא גם מאמר של החצ"ץ [שכ"ק אד"ש חילק אותו לכיא].

למפтир של שחרית עלה הרב חדוקב שי', בככל שנה. כשבשו הנגהה של הסיט התקדם **כ"ק אד"ש** ממקומו על הבימה, יותר לכיוון הסית' ואוז בשתי ידייו החיצית, וכן הביט בשעת ההגביה עד סיום הגליהה של הסית', ב"ז'וכור" נשאר במקומו וכיסית את פניו עם הטלית בכל משך אמרית זכרו.

כ"ק אד"ש כרע ופינוי הק' נגע בשיטה. וכשקס לעמוד נער קצת בכסא שעמד בצדיו. וכן ב"זרגש" שעמד בצדיו השני, בכל משך אמרית והוכנהו והועם גוי' עד חמילים "קורעים ונופלים על פניהם" החביט **כ"ק אד"ש** על החזו.

לאחר שגמרו את הפוון "مراה כהה" המשיך **כ"ק אד"ש** לעודד את השירה בחזקה במשך זמן. **כ"ק אד"ש** לעודד את השירה בתפילה מוסף נשכח לערך עד 3:25, ולאחר מכן הייתה חפסקה עד לשעה 5:15.

لتפילה מנוחה נכנס **כ"ק אד"ש** לבוש בכובעו, וכשהגען לסתענדר חוריד את הכובע וחכינסו במגירות הסטענדר, כייטה את ראשו בטלית וחל באמיות "קטורת".

*
בסיום השיחה חילק **כ"ק אד"ש** לכוא'יא אנשים נשים וטר' (עוגת לעקח). וشرط של דולדレ לצדקה. לפועל נגשו מעת מאי אנשיים. הרבה התחשבו בזמן הקצר שנשאר וכוכי. כך שלאחר כ-10 דקות, יצא **כ"ק אד"ש** החולקה, בסיום החלוקה, ובשמחה רבבה, ועדד את הקהל בתנועות חזקות במינוחה.

בשעה 10:15 לאחר הדין. נכנס **כ"ק אד"ש** לאל הקטון, לבוש בטלית וקיטל, כדי לברך את — הבנים אלו התלמידים — תלמידי תחתמים (כנהוג בכל שנה). נשכנס העיף מבט קצר על התלמידים וניגש מיד לסתענדר. כיסה את עינוי החק' בטלית והחל בברכה.

וידבר גוי יברוך גוי' יאר גוי' ישא גוי' ושמו גוי' ואני אברכם. והמשיך בשיחה שארכה כ-20 דקות.

כ"ק אד"ש הזכיר את המובה בשם הארץ'יל' ששבעת ימי עשייתם הם כנגד כל השבעה של כל השנה התבאה. וכיון שיש'נה' מלשון שנייני, שכוללת בתוכה את כל החינויים הרי כאן המקומות להזכיר את כל העינויים שמתחלים בא' מאותיו האיב', **כ"ק אד"ש** בירך בכל האותיות לפי סדר האיב'. שתה'ין' שנת אורה, שנת ברכה, שנת גילה, שנת דיצה, שנת הרוד והדר, שנת טוב, שנת זכויות גדולות, שנת ימים טובים וארוכים, שנת טוב בטוב הנראת והגנלה עד אין קץ, שנת יעד טוב, שנת כללה בהרחבת, שנת למד בהצלחה רבה ומופלה, שנת מרומים, שנת ניסים, שנת טימן טוב, וס'יעתא דשמיא', שנת עוז והדר, שנת פדות, שנת צדקה, שנת קוממיות, שנת רוממות, שנת שווון, שנת תפילה, שנת תשובה, שנת תהילה עד להתחילה הכי גדולה שהיא שנת ניסים וגיסי ניסים.

בהמשך הברכה אמר של תלמידי תומכי תמיינים אין להם שייכות לעוני הgalot, וגם אם אין לכך ש'icityות לעוני הgalot, וגם אם אין לכך ש'icityות לשונינו לתיותם הם במעמד ומצב של גאולה כרשב'י ש'יתורנו אומנותו', ובזה גופה הולכים מהיל אל חיל.

*
בשיטים את הברכה נכנס **כ"ק אד"ש** לחדרו, ולאחר מס' דקות דקוטה נכנס

חתיכת עוגה נוספת. וכן שעבר בנוนาน לו **כ"ק אד"ש** 2 חתיכות ואמר לו כפלים לתושיה. ולאשתו אמר **כ"ק אד"ש**: בטח את עוזרת לבעל כל האמור. ואם יצטרכו לזה ניסים אין להתפעל כי hari עם ישראל ואם יצטרכו לשתשין' ר'ית תהא שנת ניסים ואם יצטרכו יהיו ניסים, הצלחה רבה בשווייט, ולשנה טובוה ומותקה.

בין האנשים עבר המועד הדמוקרטי השחור לריאות העיר נ.י. מר דינקין שבא עם הרוב שפילמאן מועד הקחל. כשבר אמר לו **כ"ק אד"ש** שידאג לכל תושבי העיר ללא חילוקים של גזע או גזע שחרור, ספרדי, (היספני), או יהודי שצרכך לדאוג לכל תושבי העיר שגן אני בתוכם.

כמו'יך באו מנהלי ממשלה ברוקלין ומאנטן ולהם אמר **כ"ק אד"ש**: תודה על השמירה על כל תושבי העיר שאני בתוכם.

החולקה של הלעקה נשכח לערך עד 12:45 ואחר כ-20 דקות נסע **כ"ק אד"ש** לאווחה. בגדובם ככולם של השנים לא נוסע לאווחה בערב יהclock'פ. בראhor שעה לאחר **כ"ק אד"ש** נסע לכ"א עוגת לעקב בידו, גם לאנשים וגם לנשים (לא בככל שנה ושניהם מקבלות ב"חושענא רבח"). וטף. בין הבאים הגיע ראנש העיר של ניו יורק מר אד. קאץ ושעד מעת מסיים את תפיקדו כראש עיר).

כשבר אמר מ.מ. גראנער שי' מקרית נת, נתנו לו הרבי חתיכת לעקב נספת באמרו: דאס איז פאר גאנץ קרייט גת אוון פאָר די מוסדות ואחיך' אמר ש'יחוון מאד רוחב נסוך על פינוי הק', מסתמא דאריך מען האבן אסאָך געלט', וזה עברו כל קרייט גת והמוסדות, ומסתמא חס צוריכים חרבב' ליסן.

בין העובדים הי' אי' מעוזרו של השර אריאלה שרון, שעבר עט' כל משפחתו הניל' אמר **כ"ק אד"ש** שא' שורו בקש' למיסור שבימים אלה הצעיא ספר שבורחוא מביא את מכתבו של הרבי אליו' בונגע לי'קו בר-לב' שבשעת מבחן הוא לא יರיח את עצמו. **כ"ק אד"ש** אמרת' מדבר על תבר', עכשו יש תפkidim חשובים ומתכוונים ליום העשוי, כולל ההכרה שבח מס'ים את יוחכ'פ' לשנה התבאה בירושלים', ובדרכי נעם ודרכי שלום, ותיכף ומהד' ממש.

כ"ק אד"ש יצא לכפרות לערך ב-4:00 בבוקר כשהוא מחזק את התרגנול הלבן בשתי ידייו החק'. (עינוי החק' היו אדומות). כשהגע לאחרי 77 מסר את התרגנול לשוחט הר' קלמנסן שי. בשעת השחיטה הבית **כ"ק אד"ש** התכווץ לмерאה של השוחט. פניו החק' התכווץ רקח את הנוצץ שהוא מונח על מחתה. כשיים הודה החם הדם בעפר, וכיסח עם הנוצץ את החדרו. בשעה 8: לערך נסע הרבי למקורה. לפני שנכנס למכוונית, נתן מטבח של ניקל (5 טעננט) לצלט' פרידין שצלים בשעת מעשה. ואמר לו בחיק' רחוב "יאפר זאלסטו מאכן אל צילום פון די ניקלי'... נאול' תעsha צילום מהニקל' וכוכס למכוונית).

היום **כ"ק אד"ש** נכנס לתפילה שחרית בככל יום בשעה 10:00 נעל אף (שנדע) שהרבבי נסע היום לאווח נס' לזמן הקוצר שבעה'פ. בראhor שעה לאחר התפילה, החלה חלוקת הילעקה'פ. **כ"ק אד"ש** נסע לאווחה בערב יהclock'פ, גם לאנשים וגם לנשים (לא בככל שנה ושניהם מקבלות ב"חושענא רבח"). וטף. בין הבאים הגיע ראנש העיר של ניו יורק מר אד. קאץ ושעד מעת מסיים את תפיקדו כראש עיר).

כשבר אמר מ.מ. גראנער שי' מקרית נת, נתנו לו הרבי חתיכת לעקב נספת באמרו: דאס איז פאר גאנץ קרייט גת אוון פאָר די מוסדות ואחיך' אמר ש'יחוון מאד רוחב נסוך על פינוי הק', מסתמא דאריך מען האבן אסאָך געלט', וזה עברו כל קרייט גת והמוסדות, ומסתמא חס צוריכים חרבב' ליסן.

בזה ביטר שאט ויתר עוז'. נתנו לו